

Leidžiamas nuo 1995 m.

L i k i m o D r a u g a s

*Didvyžių socialinės globos namų
laikraštis*

2015 m. Kovas Nr. 184

KOVO MĖNESIO ŠVENTĖS

03-03 Tarptautinė rašytojų diena / Lėlių šventė (Hina-Matsuri)

03-04 Šv. Kazimieras, Kovarnių diena

03-08 Tarptautinė moters diena

03-10 40-ties paukščių diena

03-11 Lietuvos Nepriklausomybės atkūrimo diena

03-12 Pavasario šauktuvės

03-15 Pusiaugavėnis / Europos vartotojų diena

03-16 Knygnešio diena

03-18 Raudonos nosies diena

03-19 Kliento diena / Šv. Juozapas, Pempės šventė

03-20 Pavasario lygiadienis / Žemės diena / Pasaulinė burnos sveikatos diena

03-21 Tarptautinė lėlininkų diena / Tarptautinė miego diena / Pasaulinė poezijos diena / Tarptautinė rasinės diskriminacijos panaikinimo diena

03-22 Pasaulinė vandens diena

03-24 Tarptautinė tuberkuliozės diena

03-25 Apsireiškimas Šv. Mergelei Marijai / Blovieščiai, Gandro šventė

03-27 Tarptautinė teatro diena

03-29 Verbų (palmių) sekmadienis / Lietuvos įstojimo į NATO diena / Laikas persukamas vieną valandą į priekį

Pr		2	9	16	23	30
A		3	10	17	24	31
T		4	11	18	25	
K		5	12	19	26	
Pn		6	13	20	27	
Š		7	14	21	28	
S	1	8	15	22	29	

Parinko Leonora BARAUSKIENĖ

PASAULIO ĮDOMYBĖS

10 faktų apie visas pasaulio moteris

1. Žodis "mergina" ("Girl") iš pradžių buvo skirtas apibūdinti jaunus žmones abiejų lyčių. Tik 16 amžiaus pradžioje terminas pradėjo būti naudojamas specialiai moteriškai lyčiai.

2. Biologinis moterų simbolis – apskritimas ir nedidelis kryžius apačioje, tai taip pat yra Veneros planetos ir romėnų deivės Veneros simbolis.

3. Anglijoje, jei vyras pasiūlys nepažįstamai moteriai pasimylėti, jo laukia bauda arba laisvės atėmimas iki 3 mėnesių.

4. Moterų krūtys yra daug didesnės proporcingai kūnui nei kitų patelių. Didelio dydžio pieno liaukos neturi įtakos pagaminamo pieno kiekiui, vadinasi, tai lytinės atrankos evoliucijos rezultatas.

5. Beveik visose šalyse moterų gyvenimo trukmė yra ilgesnė nei vyrų.

6. Depresija moterims serga daug dažniau nei vyrai, maždaug 25% visų moterų bent kartą savo gyvenime persirgs sunkia depresija.

7. Tarptautinė moters diena švenčiama kovo 8 dieną nuo 1909 metų.

8. Daugiausia moterų dirba švietimo, sveikatos, pramonės ir socialinės rūpybos srityse.

9. Pagal senovės šumerų legendą, visatą sukūrė moteris deivė Tiamat, kuri vaizduojama kaip drakonas.

10. Brangiausia moteris pasaulyje - Jennifer Lopez. Jos kūnas apdraustas 1 milijardo eurų sumai.

GEDIMINAS (internetinė prieiga: <http://idomybes.pasmama.lt>)

Kovo mėnesio renginiai

4d. 14:00 val. globos namų didžiajame kampelyje vyks „**Mainų Kermošius**“. Renginio metu kiekviena grupė pristatys savo Kazytes ir Kaziukus. Gros globos namų kapela, vyks mainai, žaidimai, šokiai, bus eksponuojama Pynimo užimtumo darbų paroda.

6 d. 11:00 val. Globos namų koplytėlėje bus aukojamos Šv. Mišios.

12d. 14:00 val. Globos namų salėje vyks globos namų saviveiklininkų koncertas „**Vėl skamba daina širdyse**“, skirtas Kovo 11-osios dienai paminėti.

17d. 14:00 val. Globos namų bibliotekoje vyks popietė „**Širdys pilnos lietuviškų žodžių**“, skirta Knygnešio dienai paminėti.

19 d. 14:00 val. Globos namų valgykloje vyks globos namų gyventojų **gimtadienių šventė**, sveikinsime kovo mėnesį gimusius.

24 d. 14:00 val. Globos namų didžiajame kampelyje vyks Gandro parskridimo šventė „**Šokių kūryje**“, kurios metu grupės pristatys paukščius.

27d. 14 val. bibliotekoje vyks užsiėmimas „Sukim, sukim galveles“, kurio metu spręsimė įvairias užduotis, kryžiažodžius.

Skaitymas balsu 11:00 val. bibliotekoje (kiekvieną trečiadienį). Tai veikla, padedanti žmogui nusiraminti, pasvajoti ir pasimėgauti gražia literatūrine kalba.

Valandėlė kompiuteriniam raštingumui lavinti 11:00 val. bibliotekoje (kiekvieną ketvirtadienį). Globos namų gyventojai susipažins su kompiuterinio raštingumo pagrindais.

Kiekvieną mėnesio antrą pirmadienį globos namų salėje bus rodomi **filmai**.

Mėnesio eigoje vyks kulinarijos būrelio projektas „**Margutis anuomet ir dabar**“

Kiekvieną mėnesio trečiadienį koplytėlėje kalbama **Rožinio Malda**, penktadieniais einami **Kryžiaus Keliai**.

Už kovo mėnesio renginius atsakingos: socialinė darbuotoja Rasa Barkauskienė ir SPI užimtumo specialistė Vida Valentienė

DIEVIŠKAS LAIKAS

Kiek prisimenu, nuo vaikystės aš gyvenau dieviškam laike. Kaip angeliukas vaikščiodavau rankutes sudėjęs tartum maldai tik numintais takeliais. Nemindžiodamas nei vienos žolelės, nei vienos gėlelės.

Susikaupęs ir mielaširdingai kalbėdavau apie Dievo buvimą. Vieniems žmonėms atrodžiau dievobaimingai ir protingai, kitiems tik juokingai. Bet tai buvo dieviškas laikas man duotas suprast, ką reiškia tikėti ir mylėti Dievą ir žmones. Visą tave supantį pasaulį ir save, gamtos vaiką Dievo akivaizdoje. Laikas nenumaldomai ėjo pirmyn ir aš augau su Dievo vardu širdyje. Labai džiaugiausi, kai mama nupirko pirmą maldynėlį jaunimui. Aš nepaprastai džiaugiausi ir meldavausi. Mintinai buvau išmokęs asmeninių mišių maldas ir litanijas. Ryto ir vakaro maldas. Tai buvo dieviškas laikas, duotas man pažinti ir jausti tikėjimo Dievo artumą. Dienos skubėdamos keičia dienas ir suprantu, kad visas laikas yra Dievo duotas man: kūrybai, maldai, darbinei veiklai ir, žinoma, meilei su apmąstymais ir pasvarstymais apie viską. Aš esu jau pagyvenęs ir pražilęs, bet jaučiu gyvenimo prakilnumą ir dėkingumą Dievo duotam laikui. Kaip visagaliui ir viskam nurodantį kelią pirmyn, kuris gyviesiems tęsiasi iki paskutinio atodūσιο. Laimė yra pajusti ir žinoti savo vietą gyvenime. Laikas ir kūrybingumas su meile širdyje ir jausmuose yra gyvenimo variklis. Kiekvienam žmogui Dievo duotas laikas yra brangus ir šventas su tikslu į ateitį. Be kurio negali būti nieko suprasta ir atrasta.

Gyventojas Narvydas

PAULIONIS

DUONELĖS KELIAS

Tai renginio pavadinimas, kurio metu mums norėta parodyti, kokią kelią turi nueiti duona, kol pasiekia galutinį tašką – mūsų skrandį. Šioje popietėje paliesta tiesiogiai ne tik pati duona, bet ir visa kas tik turi nors mažiausią sąlytį su žodžiu „duonelė“. Galbūt ir vadinama ne duona, bet dažnai taikomas malonybinis žodelis „duonelė“. Man asmeniškai teko girdėti padejavimų „oi kaip sunku, neturiu net ką valgyti“ „-o duonos turi?“ „-turiu“ „-tai tada dar ne badas“ sekė lakoniškas atsakymas. Kai kurie žmonės net ir bulves vadina „antrąja duona“, bet kadangi mes įpratę vadinti duona tą, kuri kepama iš ruginių miltų, tai ir palikime taip kaip yra, kaip mes įpratę nuo senų laikų.

Į šį renginį susirinko gan skaitlingas būrys gyventojų, ko gero ir patiems darbuotojams nereikėjo dėti daug pastangų raginant dalyvauti šioje popietėje. Šiuo atveju galutinį ir nekeičiamą žodį „tarė“ pats renginio pavadinimas „Duonelės kelias“, nes labai dažnai tenka matyti prieš valgymo pradžią, net ir po

valgymo, jau išėjus iš valgyklos, kramsnojant duoną. Kai kuriems iš jų jau tapusia tradicija, o gal – įpročiu, nuo kurio ne taip lengva atprasti. Yra ir dar viena priežastis ir, galbūt, viena iš pagrindinių, pritraukusių į šią popietę tokią masę gyventojų. Šią popietę ruošė ir kuravo jos eiga socialinės darbuotojos Ramunė Brazauskienė ir Lolita Muraškauskienė, jas pažįsta kiekvienas iš mūsų ir iš naujo pristatyti nė neverta.

Pati popietė prasidėjo skaitymu ne tik pačioms rengėjoms dalyvaujant, bet nepastebimai į tą reikalą įsitraukė ir eiliniai gyventojai. Taip pat buvo „priversti“ parodyti (iškelti į viešumą) savo žinias, sugebėjimus, proto aštrumą ir mįslių mynimas. Labiausiai pasižymėję, aktyviausieji šioje srityje gyventojai buvo apdovanoti įvairiais gaminiais iš duonos ar bent susijusiais su duona. Šioje popietėje susirinkusiems gyventojams apie šiaip sau „paknapsojimą“ jų galvose tokioms mintims neturėjo būti vietos ir net laiko, kadangi beveik visiems be išimties teko atlikinėti įvairias užduotis, kaip sakoma „be darbo nebuvo nė vieno“. Taip pat teko atsiskleisti ir mūsų žinomiems aktoriams: Jolantai Avinaitei ir Nerijui

Bušniauskui dalyvaujant trumpame siužete. O apie įvairiausius ratelius šokant bei kartu ir dainuojant jau ir nebeverta prisiminti: jų tokia gausa ir tokia įvairovė, kad net ir dabar, praėjus daugiau kaip parai, viskas dar akyse stovi ir ausyse skamba. Dar ir dar kartą noriu priminti, kad labai aktyvios buvo socialinės darbuotojos Ramunė, Lolita, na ir Birutė, kurios rankose fotoaparatas spragsėjo beveik be paliovos. Neturėtų likti užmarštyje ir SPĮ užimtumo specialistė Vida Valentienė, ji neleido atsipūsti ne tik gyventojams, bet ir tokių renginių nuolatiniam jos palydovui – akordeonui. Artėjant renginiui į pabaigą ir kad žodis „duonelė“ ilgesniam laikui pasilikėtų mūsų galvose, duona pasiryžo paaukoti save: leidosi iškepama ir netgi prisivertė savanoriškai atsidurti mūsų skrandžiuose. Neveltui ir sakoma, kad „nejmanomo nieko nėra, viskas – mūsų rankose“. Paimkime, kad ir šį atvejį: pažvelgus vien tik į renginio pavadinimą daugelis atsainiai ranka numojo „et, prisigalvoja visokių kvailysčių, o mus laiko mažiukais vaikiukais – neisiu“. Ir vis tik kiekvienas renginys duoda ką nors vertingo, reikia tik sugebėti į jį įsigilinti, o mes, gyventojai, privalome suprasti ir darbuotojų pastangas, kuo geriau tai įsisąmoninti, nes kiekvienas bet koks darbas užima laiko. Šį kartą šioje popietėje dalyvavo ir anksčiau buvę garsūs, pasiturintys „ūkininkai“, bet likimo vėjų atbloškė į Didvyžius. Jie dalino duoną „labiausiai vargstantiems sunkiems ligoniukams“, bet neaplenkdami ir kitų likimo sesių ir brolių, suprasdami, kad valgyti visiems norisi. O dabar sakoma, kad „sotus alkano neatjaučia“, iš čia ir peršasi išvada, kad ne visada viskuo galima akiai tikėti. O dabar, kadangi rašinys eina į pabaigą, atskleisiu ir paslaptį kas gi tie „geradariai“, atjautę mus ir net duonos nepagailėję – tai mūsų gyventojai Zita Žukauskaitė ir Algimantas Ciekus. Tuo popietė ir baigėsi, nes ir mums patiems tiesiai iš popietės teko pasukti link pavakarių.

Gyventojas Algimantas ŽATKUS

TU MAŽUTĖ, TU TELPI Į DELNUS MŪSŲ

Tai skamba lyg kreipinys į mūsų respubliką, kadangi pažiūrėjus į pasaulio politinį žemėlapią iš tikrųjų mūsų gimtoji Lietuvėlė tarp kitų valstybių atrodo tik kaip mažas taškelis. Ir iš tikrųjų kartais dar pasigirsta kalbų, kad kai kurių pasaulio šalių gyventojai nieko nėra girdėję apie „kažkokią Lietuvą ir kur ji randasi“. Ir kas čia tokio keisto, jei net sovietų valdymo metais, kai dar man dažnokai tekdavo apsilankyti Rygoje, pokalbiuose su prekybinio laivo antruoju kapitonu ir kt. pabrėždavo, kad Rygą žino dažnas tuometinis SSSR jūreivis, nes Ryga – uostas, o užsiminus apie Lietuvą, kalbos nutildavo. Suprantama, kad Lietuva savo plotu, bet ne darbais, negali prilygti daugeliui valstybių. Pažvelgus atgal į istoriją matosi, kad Lietuva visais laikais norėjo būti laisva, nepriklausoma nuo kitų valstybių, norėjo turėti savo valdovą, savo pinigus, savo kalbą. Bet šiems norams išsipildyti ne visada buvo lemta, nes didžiųjų valstybių monstrams nė motais buvo Lietuvos norai. Jie žiūrėjo tik savo naudoms, tik jie vieni norėjo viešpatauti, norėjo, kad kiti jiems vergautų, užtat nuo jų mūsų Lietuvėlė ir kentėjo. Bet po ilgų išbandymų, 1918 m. vasario 16 d. pagaliau išmušė ilgai lauktoji valanda. Tą vasario dieną Lietuvos Taryba posėdyje Vilniuje paskelbė Lietuvos Nepriklausomybę. Šis istorinis posėdis įvyko signatarų namuose, o parengė ir priėmė Nepriklausomybės Aktą visi 20 tuometinės tarybos narių. Ši data

– tai Lietuvos Respublikos gimtadienis ir nuo to laiko mes kas metai minime šią datą. Tad ir mūsų globos namuose vasario 13 d. įvyko minėjimas, skirtas šiai dienai paminėti, o kadangi ši diena kur kas svarbesnė už visas kitas, tai net ir suplanuotas tos dienos išvykos buvo nukeltos į ateitį. Dar prieš prasidedant minėjimo oficialiai daliai jau veikė virš scenos esantis ekranas ir garso stiprintuvai, iš kurių sklido daina apie Lietuvą. Žiūrovų salės pirmos vietos buvo „okupuotos“ skaitovų. Ekране – beveik be perstojo keisdamos viena kitą pasirodydavo vis naujos skaidrės apie senovės bei šiuolaikinės Lietuvos junginius, primenančius nueitą kelią siekiant šio kilnaus tikslo. Taip pat buvo demonstruojamos ir nuotraukos su tuometine taryba, paskelbusia nepriklausomybę. Buvo ir daugiau įvairiausių nuotraukų, dokumentų kopijų ir daug daug ko, galinčio patenkinti net patį žingeidžiausią dalyvį. Ir visgi, jeigu kartais atsirastų tokių, kuriems vis tik liko dar „kažkas neaišku“, tegul apie tai pasiklausia darbuotojų, nes tikrai tikiu, kad darbuotojai tikrai niekada neatsisakys pagalbėti. Nuo pat minėjimo pradžios tarp scenos ir žiūrovų labai aktyviai dalyvavo socialinės darbuotojos Ramunė Brazauskienė ir Birutė Kauspėdaitė bei SPI užimtumo specialistė Vida Valentienė. Taip pat puikiai pasirodė ir skaitovai: Artūras Gudavičius, Eugenijus Baranauskas, Ala Bogaček ir Ingrida Čižauskaitė. O apie Lietuvą labai gražiai dainavo Ernesta Chaizytė ir Onutė Valaitytė. Minėjimą užbaigė globos namų gyventojų mišraus ansamblio daina „Žemė Lietuvos“.

Gyventojas Algirdas ŽATKUS

GYVENIMAS GLOBOS NAMUOSE

Kaip greitai bėga metai, bet man širdy dar ne ruduo....
Globos namuose gyvenu jau 8 metus. Esu laiminga, viskuo patenkinta. Smagu, kai aplanko artimieji, atveža lauktuvių.

Ačiū jiems, kad neužmiršta, man būna didelė šventė kai artimieji atvyksta. Turiu draugų ir globos namuose, dalinamės vaišėmis, geriame kavutę vakarais, daugiausia laiko praleidžiame prie televizoriaus. Taip jau aštuoni metai ir praėjo. Atėjo 2015 –ieji, o kartu su jais ir nauja valiuta – eurai, su kuriais dar gerai nespėjau susipažinti. Artėjant pavasariui noriu visiems gyventojams palinkėti sveikatos ir geros pavasarinės nuotaikos, juk tuoj šventės – Šv. Velykos.

Gyventoja Milda RADZEVIČIENĖ

RENGINYS „MEILĖS ŠOKIŲ SŪKURY...“

Tokiu skambiu pavadinimu mūsų globos namuose vyko renginys, skirtas Valentino dieną paminėti. Renginio vedėjos visą renginio eigą apgalvojo iš anksto, kad nereikėtų susirinkusiems nuobodžiauti. Visų pirma tai šventinę nuotaiką sukėlė linksma muzika, na, o paskui prasidėjo linksmybės.... Įsimylėjusieji šoko meilius šokius, dalino vienas kitam gražiausius žodžius bei bučinius. Socialinė darbuotoja Birutė Kauspėdaitė buvo „sudaužytų širdžių daktarė“, kurios pagalba padėjo atsitiesti ne vienam įsimylėjėliui. Vyko linksmi ir įvairūs žaidimai, kuriuose kiekviena pora norėjo pasirodyti geriausiai. Šventė visiems labai patiko, nes nebuvo laiko liūdėti, visur, kur pažvelgsi, matėsi susirinkusiųjų nuoširdžios šypsenos, girdėjosi skambus juokas. Pasirodo, kad meilė išties gali žmogui suteikti labai daug.

Gyventojas Algirdas ŽATKUS

Šventė visiems labai patiko, nes nebuvo laiko liūdėti, visur, kur pažvelgsi, matėsi susirinkusiųjų nuoširdžios šypsenos, girdėjosi skambus juokas. Pasirodo, kad meilė išties gali žmogui suteikti labai daug.

IŠVYKA Į ŠAKIŲ RAJONĄ

Vasario 19 dieną išvykome į Šakių rajone Plokščių kaime įsikūrusius savarankiško gyvenimo namus. Mūsų gyventojams šie namai labai patiko, prie kavos puodelio labai turiningai praleidome visą valandėlę su šių namų vadove. Vyko įdomios diskusijos bei pokalbiai, susiję su šio centro įkūrimu. Paskui mūsų tikslas buvo aplankyti Šakių rajone esančias įdomias vietas. Tai visų pirma aplankėme Šventaduobę, kur dauboje yra įrengta koplytėlė. Šventaduobėje yra šaltinėlis, kurio vanduo teikia jėgų. Tai išties labai nuostabi vieta, tačiau visas grožis atsiskleis vasarą. Taip pat užsukome ir aplankėme Zyplių dvarą, kuriame labai daug įvairių eksponatų. Tą dieną pirmame dvaro aukšte buvo eksponuojama paroda, skirta Vasario 16 dienai paminėti. Dvare pamatėme labai nuostabių kolekcijų, tokių kaip varlių, įvairių sendaikčių, tačiau jie tame dvare užima labai ypatingą dėmesį. Noriu pasakyti didelį ačiū už šią nuostabią išvyką.

Gyventojas Kęstutis SOBECKIS

Aš, Artūras Gudavičius, noriu papasakoti apie tai, kokią turiu gerą draugę Inutę. Mes su ja draugaujame jau seniai, tiksliai ir neprisimenu, bet atrodo, kad visą

DŽIAUGIAMĖS, KAD MES KARTU

amžinybę. Abu mes turime bendrą pomėgių, kurie dar labiau mus suartina. Abiems patinka klausytis muzikos, dažniausiai klausomės rusų šansonus, tai senos ir labai muzikalios dainos. Taip pat mėgstame ir aktyviai dalyvauti įvairiuose renginiuose. Vasarą sėdime lauke ir aš garsiai Inutei skaitau knygas bei straipsniukus iš mūsų globos namų laikraščio „Likimo draugas“. Labai mėgstame gerti kavą ir jos išgeriam labai daug. Gal kas pagalvos, kad Inutė nekalba ir mes nesuprantam vienas kito, bet jie klysta, mes vienas kitą suprantam ir be žodžių. Būna, kad ir apsipykstam, bet tai trunka labai neilgai, nes vienas be kito mes negalim būti, todėl imam ir greitai susitaikom. Artėjant kovo 8 –osios proga noriu pasveikinti savo Inutę ir perduoti šiuos žodžius: Tu man saulė atmerkтом akim/šviesi diena tamsiom naktim. Tu man juokas ir širdis/Tu man džiaugsmas ir viltis...

Gyventojų Artūro GUDAVIČIAUS pasakojimą užrašė socialinė darbuotoja Ramunė BRAZAUSKIENĖ

GLOBOS NAMŲ VISUOTINIS BENDRUOMENĖS SUSIRINKIMAS

Nuo 2014 metų sausio mėnesio globos namų Tarybą sudarė 11 narių. Dėl įvairių priežasčių Tarybą paliko 3 nariai ir liko tik 8 nariai. Remiantis globos namų Tarybos nuostatais, Tarybos nariai sudarė metinį planą, stengdamiesi apimti visas globos namų gyvenimo sritis. Todėl sausio mėnesį buvo suorganizuotas visuotinis globos namų bendruomenės susirinkimas, kurio metu buvo ne tik pristatyta globos namų Tarybos ataskaita už 2014 metus, bet ir išrinkta nauja 2015 metams globos namų Taryba. Naujovė tokia, kad šioje Taryboje į narius išrinkome ir gyventojų Dariaus Steponaičio interesus atstovaujančią globėją Norgeniją Steponaitienę. Taip pat gretas papildė ir darbuotoja – kineziterapeutė Eglė Kriškiūnaitė. Šioje globos namų Taryboje įvyko dar vienas pasikeitimas, nes ilgametis globos namų Taryboje pirmininko pareigas einantis Narvydas Paulionis šias pareigas eiti toliau atsisakė, o į savo vietą pasiūlė jaunesnį kandidatą Kęstutį Sobeckį. Tad mūsų nauja 2015 metų globos namų Taryba yra tokia: Leonora Barauskienė, Narvydas Paulionis, Algimantas Jucaitis, Jonas Salanauskas, Kęstutis Sobeckis, Ernesta Chaizytė, Algirdas Žatkus, Irena Kolomenčikovaitė, socialinė darbuotoja Dana Čapskienė, kineziterapeutė Eglė Kriškiūnaitė ir gyventojų Dariaus Steponaičio interesus atstovaujanti globėją Norgenija Steponaitienė. Manau, kad ši puiki komanda ir toliau stengsis atstovauti socialinės globos namų gyventojų interesus globos namuose, vis priminti gyventojams jų administracines teises ir pareigas bei tarpininkauti sprendžiant kilusius klausimus tarp gyventojų, tarp gyventojų ir administracijos.

Globos namų tarybos narė Leonora BARAUSKIENĖ

KAS KAM RŪPI, O MUMS TIK BLYNAI...

Jeigu jau užsiminėme apie blynus, tai manau, kad kiekvienas iš mūsų supranta, kad šie žodžiai ne šiaip sau iš piršto laužti, o turi kažkokį ryšį su tikraisiais blynais, nesvarbu iš ko jie iškepti ar net išvirtti. Sutikite, kad toks blynų ruošimo būdas išsilaikęs nuo neatmenamų laikų, o dar labiau išpopuliarėja per Užgavėnes. Mes visi prisimename sakant, kad „užsigavėti“ reikia tik prisilakant „šnapso“, atseit ilgiau išlieka atminty ir dar po to norisi perskirstyti žemę į ...“čia – tavo, o čia – plentų valdybos“. Ir iš tikrųjų atlikus šiuos „ypatingos svarbos darbus“, pasiklausius „sosiedų“ šnekas apie tai, norisi ranka numoti į tai „geriau jau būčiau nieko nedaręs ir toliau būčiau išlikęs baltu žmogumi“, o dabar... Aiškint kiekvienam sutiktajam „kas, kur ir kada“. Būtų dar pusė velnio, jeigu mane iš karto suprastų, bet kur tau – visi save laiko „priblatnėjančiais“ (mokančiais gyventi) ir net į jokiais kalbas nesileidžia. Kadangi mums nuolat į galvą kalama apie sveiko gyvenimo būdo privalumus ir kad toks gyvenimo būdas veiksmingas tik tada, kai teorija ir praktika susipina į vieną bendrą pynę, tai ir per šias praėjusias Užgavėnes vietoje arielkos prisiėjo tenkintis arbata, nors pagal „gradusus“ vertinant ir arielka, ir arbata atitinka daugiametį vidurkį – apie 40 proc. Tad neteko pastebėti

ir nepatenkintųjų, o man asmeniškai atrodo, kad net atvirksčiai, visų dalyvių akys spindėjo, o veidai švytėjo džiaugsmu. Tad kartais girdimas posakis, kad šventė be „šnapso“ – tai ne šventė – čia negalioja, tad ir mums patiems tenka keisti požiūrį į tai.

Nors pas mus įprasta per Užgavėnes demonstruoti karnavalinius kostiumus, tačiau šį kartą teko nusivilti ir tokių papuošalų „gerbėjams“, nes mūsų globos namuose ko tik čia nepamatysi... Pažiūrėjus į kai kuriuos, tai net nejauku darėsi, nes neįmanoma suprasti „kas tai per padarai?“. Akys didžiulės, žalios spalvos, o plaukai ryškiai raudonos spalvos, pas vieną kitą iš burnos kyšojo ir vienas kitas kaplys, panašiai kaip pas krokodilą Geną. Būnant šventėje pamačiau ir dar vieną „gyvą stebuklą“, nuo kurio dar iki šios dienos „negaliu atsigauti“. Vykstant šokiams rateliu, pačiame ratelio centre pamačiau šių metų simbolį – baltą ožkytę (kuria buvo persirengusi socialinė darbuotoja Ramunė Brazauskienė). Jos plastiniai judesiai, linksmumas, žaismingumas užkrėtė ir kitus dalyvius. Taip šoko šoko, o paskui visi paskui ožkytę bėgo sudeginti žiemos moterėlę – Morę. Degant laužui visi aplink jį šoko ir dainavo „Žiema, bėk iš kiemo...“. Manau, kad puikiai mes vijom žiemą iš kiemo, todėl ji pas mus turėtų neužsibūti.

Gyventojas Algirdas ŽATKUS

O KODĖL PAS MUS NE TAIP?...

Pagaliau laimė ir į mūsų „kaimą“ atėjo. Iš anksto buvo pranešta, kad tą ir tą dieną vyksime į Šakius pasižvalgyti, o gal ir patirties pasisemti tenai esančiuose savarankiško gyvenimo namuose. Didvyžiuose gyvenu be kelių dienų jau trys metai, bet kad beveik pašonėje yra dar ir kiti savarankiško gyvenimo namai, tai išgirdau pirmą kartą. „Negali būti, čia kažkoks nesusipratimas“ tokios mintys sukosi mano galvelėje. Ir tada prisiminiau, kad dar besimokant aštuonmetėje mokykloje, kad gretimame kaime, esančiame maždaug už 3-4 km, rajoniniame laikraštyje „Komunizmo vėliava“ užtikau straipsnelyje sensacingą žinutę, kad „gyvena senelė, sulaukusi 130 metų“. Va, še kad nori, tokia naujiena..., o aš tik ausimis karpau ir dar mane laikė „ciekavu“ (smalsiu), bet neužilgo vėl tame pačiame laikraštyje pasirodė atsiprašymas už klaidos įsivėlimą ir patikslino, kad senelė jau pajaunėjo trisdešimčia metų, bet tuo ir dar nesibaigė, kol pagaliau galutinai sutvarkė jos metrikus ir ji tapo eiline gyventoja, sulaukusia 87 metų. Čia jau norisi padėti tašką ir tuo patikėti, bet kadangi jau du kartus buvau apmautas, tad „kodėl gi negali būti ir 3-čio karto“. Sakoma, kad jaunystė – kvailystė, o senatvė – ne džiaugsmas arba kitas posakis - „ar mažas, ar senas, o protas – vienodas“. Šį posakį girdėjau jau gyvenant čia iš bendrakambarioko, tai sakydamas jis „aukštino“ save, o ne pats iš savęs šaipėsi, kadangi mūsų globos namuose nėra tokių, kurie kritikuotų save.

Kažką panašaus, kaip čia aprašyta, pagalvojau aš ir apie Šakius, nes prisiminiau rusų patarlę „nepatikėsiu, kol nepačiupinėsiu“, o čia praleisti tokią progą yra jau daugiau negu „griekas“. Taigi, kol dar buvome Didvyžiuose, kalba sukosi tik apie Šakius, bet kai nuvykome į paskirties vietą pasirodė, kad tie savarankiški namai randasi Plokščių kaime, prigludusiame prie pat Šakių. Dar bevažiuojant į Šakius paaiškėjo ir tikslus šių namų pavadinimas „Savarankiško gyvenimo namai“, tačiau šių namų širdis yra Kaune ir vadinasi „Vilties žiedas“. Vaikščiojome ir domėjomės gyvenamaisiais kambariais, buities bei poilsio kambariais. Atkreiptas dėmesys į tai, kad gyvenamieji kambariai erdvūs, šviesūs, kiekviename kambaryje stovi po 1 arba 2 lovas, yra kriauklė, elektrinė viryklėlė, o bendrame šaldytuve daug vietos čia gyvenančių žmonių produktams susidėti. Prie kiekvieno kambario yra patalpa asmens higienai: dušo kabina, tualetas. O kas liečia užsiėmimus, tai taip pat įrengta patalpa su naujais kompiuteriais ir kt. Pasidžiaugiau, kad ir pas mus globos namų bibliotekoje vyksta kompiuterinio raštingumo valandėlės, kurių metu įgausime kai kuriuos pradžios dirbti su kompiuteriu. Taip pat apžiūrėjome darbuotojų, gydytojų darbo kabinetus. Panašumų tarp savarankiškų gyvenimo namų ir mūsų globos namų yra tai, kad šiuose namuose siekia savarankiškumo pats žmogus, o pas mus tai, kad daugiau pagalbą teikia darbuotojas. Bet turbūt šiuose namuose ir gyvens žmonės ne tokio kontingento, kaip mūsų globos namuose.

Gyventojas Algirdas ŽATKUS

UŽIMTUMO VEIKLA

Šių metų sausio 5 dieną vėl duris atvėrė sporto salė. Gyventojai buvo pasiilgę aktyvaus užimtumo. Vieni rimtai kibo į sportą jau nuo pirmos dienos, kiti prisijungė vėliau. Į sporto užimtumą kiekvieną dieną ateina 14 nuolatinių dalyvių. Prie jų prisijungia ir gausus būrys rečiau besilankančių gyventojų. Kiekvieną dieną 11 val. vyksta grupinė mankšta. Pirmomis dienomis grupė susidarė tik iš 3 gyventojų. Linksmi ir aktyviai praleistas laikas sužavėjo ir daugiau žmonių. Dabar mankštą nori išbandyti ir prisijungti prie grupės vis daugiau gyventojų. Mankštą daro tiek vyrai, tiek moterys. Sporto užimtumo veikla neapsiriboja vien

mankšta. Taip pat yra gyventojų, kurie žaidžia šaškėmis, stalo tenisą, mankština su treniruokliais ir svarmenimis. Šis metų laikas riboja sporto šakų įvairovės galimybes. Orui atšilus savo jėgas išbandysime krepšinio aikštelėje, futbolo aikštėje, kituose lauko žaidimuose bei važinėsimės dviračiais. Sporto veiklos užimtumo vizija – įtraukti ne tik daugiau gyventojų, bet ir darbuotojus. Taip pat planuojama sudalyvauti pavasario dviračių žygyje Vilkaviškyje. Varžytis tarpusavyje globos namuose. Vykti į varžybas kituose globos namuose. Pasiiekti geresniu rezultatų. Kviečiu prisijungti visus, norinčius sportuoti. Verta pabandyti – gal patiks?

P.S. gera nuotaika ir aktyvus laisvalaikis garantuota!

Socialinio darbuotojo padėjėja Sigita AKELAITYTĖ

Sakoma, nauji metai – nauji ratai. Po visų žiemos švenčių ir aš pradėjau dirbti naujoje darbovietėje – Didvyžių socialinės globos namuose. Mano specialybė – kineziterapeutė. Kad visiems būtų aiškiau, tai yra gydymas judesiu. Šių namų gyventojams padedu fiziškai sustiprėti, mažinti negalavimus po įvairių ligų ar traumų ir svarbiausia – padėti greičiau pasveikti. Juk tiesa, kad sveikame kūne – sveika ir siela. Į naujus darbus kibau su didžiuliu entuziazmu. Myliu savo darbą ir džiaugiuosi, galėdama padėti tiems, kuriems pagalbos tikrai reikia. Smagu, jog gyventojai noriai mankština ir patys savo iniciatyva kreipiasi į mane, prašydami padėti sumažinti sveikatos problemas. Įsisukus į darbą verpetą ir apsiratus naujoje aplinkoje, buvau išrinkta į globos namų tarybą. Truputį nustebino, bet kartu ir pradžiugino globos namų gyventojų bei darbuotojų palaikymas, pasiūlius mano kandidatūrą. Nors dirbu čia dar labai trumpą laiką tarpą ir ne visus spėjau pažinti, tikiuosi, išrinkta į tarybą galėsiu daugiau padėti šios įstaigos gyventojams ir tinkamai atstovauti jų interesus. Tad noriu palinkėti visiems daugiau pajudėti, labiau šypsotis ir dar daug gražių akimirkų praleisti kartu!

Kineziterapeutė Eglė KRIŠČIŪNAITĖ

Sveikiname kovo mėnesį gimusius

Andriulaitis Petras

Auksutis Aurimas

Baliutis Raimundas

Baršauskaitė Rita

Barauskas Romualdas

Birštonaitė Zita

Dabulevičius Kazys

Prizinaitė Ramutė

Raulinaitienė Sigutė

Rūdys Algirdas

Savickas Giedrius

Semeška Darius

Dir
mo
ntai
tė
Irm
na

Gyvenimas sudėtingas ir sunkus, gal ne kartą suduš Jūsų viltys, gal ne kartą ir širdį apvogęs, bet mokėkit sukūlus pakilti, išk gyvenimas toks nuostabus..!!!!

Juozapa

Butkevičiūtė Laima

Gapševičius Egidijus

Gudaitė Laura

Gudavičius Artūras

Gudynas Gediminas

Guoga Gintaras

Juodsnukis Justinas

Karaliūtė Vitalė Kunigunda

Medveckij Vladislav

Klimaitė Regina

Montvilaitė Jolanta

Narusevičiūtė Marija

Simanavičiūtė Audronė
Stankevičius Jonas
Stonkus Aidas
Strazdas Rimantas
Šaukščiūtė Ina
Štaraitis Petras
Tamulevičienė Danutė

Urbanavičius Stasys
Varnaitė Meilutė
Zakšauskas Artūras
Žebrauskaitė Aldona
Žukauskas Algirdas
Žukauskas Juozas

K Ū R Y B A – G Y V E N I M O V A R I K L I S

JEI VYRAI BŪTŲ PASAULIO ŠEIMININKAI:

1. Moters diena būtų perkelta į vasario 29 - kartą per ketverius metus tai dar galima išverti.
2. Kaklaraiščio būtų galima neužsirišti, o užtrauktuko - neužsisegti.
3. Plastinė krūtų padidavimo operacija būtų įtraukta į nemokamo medicinos draudimo programą.
4. Visų moterų vardai būtų vienodi - neduok Dieve, supainiosi.
5. Visos moterys būtų alergiškos auksui, brangakmeniams ir kailiams.
6. Moterims būtų į nosį įtaisomi specialūs filtrai, slopinantys alaus, prakaito ir svogūnų kvapą.
7. Kates būtų leista laikyti tik dviejose vietose: kinų restoranų šaldytuvuose ir tiruose.
8. Servetėlės taip ir liktų neišrastos.
9. Už važiavimą kairiąja kelio juosta 60 km per valandą greičiu sušaudytų vietoje.
10. Ištekėjusi dukrą, moteris iš karto pamirštų apie jos egzistavimą. Taip būtų išspręsta uošvienių problema.
11. Vietoj "alaus pilvo" augtų "alaus raumenys".
12. Žinių laidų pradžioje diktoriai pasakotų naujus nešvankius anekdotus.
13. Būtų išrastos kojines, kurios galėtų būti tik poroje. Paliktos skirtingose vietose, jos kaip mat susirastų viena kitą.
14. Bikiniai taptų oficialiu verslininkų kostiumu. Visų kitų moterų - taip pat.
15. Kiekviename bare stovėtų sudedamos lovelės tiems, kurie šiandien neketina eiti namo.
16. Šiukšlių maišai iš namų išeitų patys. Užtektų juos kaip reikiant spustelėti koja.

Gyventojas Giedrius SAVICKAS internetinė prieiga:
<http://www.tostai.lt/anedkotai/>

Ar aš, ar tu, ar mes kartu

Šeima darni – kai esame visi kartu.
Patrauksim mes į Maximą apsipirkti. Nuolaidos kortelių nepamirškime pasiimti.
Daug eurų turėsime visi ir pirkinį gausa bus įvairi.
Pagros gatvės muzikantas ir pašoks praeiviams moterys ir vyriškiai.
Aukosime jiems pinigų – eurų tikrų.
Visi kartu pirkinį nusinešime saugiai į autobusiuką ir namo....

Gyventoja Laima BUTKEVIČIŪTĖ

Mes ne vieniši

Štai atskrieja balta karieta snaigių
Lyg žvaigždžių pilna!!!
Ir vėl maldą pakeis daina...
Ir šeimos darnios
Džiaugsis vaikais, močiutės – anūkais
Proseneliai – proanūkėliais...
Ir dovanų po – eglutę, po gražiausią
Visiems Jums Artimieji – Laimės linkiu!!!

Gyventoja Laima BUTKEVIČIŪTĖ

Baltosios gulbės giesmė

Suglauski rankas ir svajonę paslėpki sapne
Ir tyliai atėjusi Fėja žiemos mano vaikų ir anūką.
Džiaugsmas dar ilgai nenurims...
Atleiski? Ir nebeklauski – kodėl?
Ir sapne apkabinęs atleisk
Aš tik tokia... paprasta, vieniša, bet atvira...

Gyventoja Laima BUTKEVIČIŪTĖ

Laumės juosta – žiemos pradžia

Žiemos pranašai – tarsi laumės pašvaistė danguje.
Džiaugsis visi ir dideli ir maži..
Kris baltasparnės sniegės ir gera bus visiems!!!
Sugrįžki pas mus – baltaskare žiemužė

Neški mums laimę ant sparnų
Šokį – baltų snaigių... Bus gražu!!!
Laumės juosta danguje žvaigždėmis sumirgės

Naujieji Metai ateis ir atskubės!!
Gyventoja Laima BUTKEVIČIŪTĖ

Vasario mėnesį mus paliko:

Petronėlė Kučinskienė

Irena Dulinskienė

Bronius Jonas Vaitiekaitis

Vilimas Šartneris

Mirtis ateina ir neklausia, pasiima patį
brangiausią - gyvenimą...

*Laikraštį rengė socialinės darbuotojos Dana Čapskienė ir Ramunė Brazauskienė
Didvyžiai, tel.: (8-342)20521
Tiražas 25 egz.
2015 m. Kovas*